

Bruxelles, 26. svibnja 2020.
REV2 – zamjenjuje obavijest
(REV1) od 12. ožujka 2018.

OBAVIJEST DIONICIMA

POVLAČENJE UJEDINJENE KRALJEVINE I PROPISI UNIJE U PODRUČJU SIGURNOSTI MREŽNIH I INFORMACIJSKIH SUSTAVA

Ujedinjena Kraljevina napustila je Europsku uniju 1. veljače 2020. i postala „treća zemlja”¹. U Sporazumu o povlačenju² predviđeno je prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2020.³ Do tog se datuma pravo Unije u cijelosti primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini⁴.

Europska unija i Ujedinjena Kraljevina u prijelaznom će razdoblju voditi pregovore o sporazumu o novom partnerstvu, posebno o uspostavi područja slobodne trgovine. Međutim, nije izvjesno hoće li se takav sporazum sklopiti i stupiti na snagu na kraju prijelaznog razdoblja. U svakom slučaju, takvim će se sporazumom uspostaviti odnos koji će se u smislu uvjeta pristupa tržištu razlikovati od sudjelovanja Ujedinjene Kraljevine na jedinstvenom tržištu⁵, u carinskoj uniji i aranžmanima za PDV i trošarine.

Nadalje, nakon isteka prijelaznog razdoblja Ujedinjena Kraljevina bit će treća zemlja u pogledu provedbe i primjene prava EU-a u državama članicama EU-a.

Stoga se sve zainteresirane strane, a posebno gospodarski subjekti, podsjećaju na pravnu situaciju koja će nastati nakon isteka prijelaznog razdoblja.

---

¹ Treća zemlja je zemlja koja nije država članica EU-a.

² Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL L 29, 31.1.2020., str. 7.) („Sporazum o povlačenju”).

³ Prijelazno razdoblje moguće je prije 1. srpnja 2020. jedanput produljiti za najviše godinu dana ili dvije godine (članak 132. stavak 1. Sporazuma o povlačenju). Vlada Ujedinjene Kraljevine zasad je odbacila mogućnost takvog produljenja.

⁴ Uz određene iznimke iz članka 127. Sporazuma o povlačenju, od kojih ni jedna nije relevantna u kontekstu ove obavijesti.

⁵ Konkretno, sporazum o slobodnoj trgovini ne predviđa načela unutarnjeg tržišta (u području robe i usluga), kao što su uzajamno priznavanje, „načelo zemlje podrijetla” i usklađivanje. Sporazum o slobodnoj trgovini ne uklanja ni carinske formalnosti i kontrole, uključujući one koje se odnose na podrijetlo robe i njezine inpute, niti zabrane i ograničenja uvoza i izvoza.

Savjet sudionicima:

Dionicima, osobito pružateljima digitalnih usluga koji su obuhvaćeni područjem primjene Direktive (EU) 2016/1148 o sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije te koji podliježu nadležnosti Ujedinjene Kraljevine prije isteka prijelaznog razdoblja, prvenstveno se savjetuje da procijene posljedice isteka prijelaznog razdoblja s obzirom na ovu obavijest.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja propisi EU-a u području sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava, prvenstveno Direktiva (EU) 2016/1148⁶, prestat će se primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu. Najvažnije su posljedice toga sljedeće:

Članak 16. Direktive (EU) 2016/1148 obvezuje pružatelje digitalnih usluga⁷ na poštovanje određenih zahtjeva za sigurnost i obavješćivanje o incidentima. U skladu s člankom 17. Direktive (EU) 2016/1148, ti zahtjevi podliježu *ex post* nadzornim mjerama od strane odgovarajućih nacionalnih nadležnih tijela kako je taj pojam određen u skladu s člankom 8. Direktive (EU) 2016/1148. Člankom 18. Direktive (EU) 2016/1148 predviđena su pravila o nadležnosti za takve nadzorne aktivnosti:

- Ako pružatelj digitalnih usluga ima poslovni nastan u Uniji, on, u skladu s člankom 18. stavkom 1. Direktive (EU) 2016/1148, podliježe nadležnosti države članice u kojoj ima glavni poslovni nastan, a što u načelu odgovara mjestu u kojem pružatelj ima svoje sjedište u Uniji⁸.
- Ako pružatelj digitalnih usluga koji nema nastan u Uniji, ali pruža digitalne usluge u Uniji, mora, u skladu s člankom 18. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/1148, odrediti predstavnika u Uniji. U skladu s člankom 4. stavkom 10. Direktive (EU) 2016/1148, predstavnik znači bilo koja fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koju je pružatelj digitalnih usluga koji nema poslovni nastan u Uniji izričito imenovao da djeluje u njegovo ime u pogledu njegovih obveza iz te Direktive. Imenovanje predstavnika od strane pružatelja digitalnih usluga ne dovodi u pitanje pravne postupke koji bi se mogli pokrenuti protiv samog pružatelja digitalnih usluga, kako je predviđeno člankom 18. stavkom 3. Direktive (EU) 2016/1148.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja pružatelj digitalnih usluga koji podliježe zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine prije isteka prijelaznog razdoblja, a s obzirom na to da je njegov glavni poslovni nastan u EU-u bio u Ujedinjenoj Kraljevini može podlijegati sljedećim uvjetima:

- Ako pružatelj digitalnih usluga ima jednu poslovnu jedinicu ili više njih u državama članicama EU-a, smatrat će se da je pod nadležnošću države članice EU-a u kojoj ima svoj glavni poslovni nastan u EU-a, čime se zapravo mijenja tijelo nadležno za nadzorne mjere;

⁶ Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije, SL L 194, 19.7.2016., str.1.

⁷ U Direktivi (EU) 2016/1148 definira se „pružatelj digitalnih usluga” kao bilo koja pravna osoba koja pruža neku digitalnu uslugu (usp. članak 4. stavak 6.). Digitalne usluge obuhvaćene tom Direktivom jesu internetsko tržište, internetske tražilice i usluge računalstva u oblaku (usp. članak 4. stavak 5. i Prilog III. Direktivi (EU) 2016/1148).

⁸ Vidjeti i uvodnu izjavu (64) Direktive (EU) 2016/1148.

- Ako pružatelj digitalnih usluga više nema poslovni nastan u EU-u, ali nudi digitalne usluge u EU-u, podlijegeat će obvezi imenovanja predstavnika u državi članici EU-a u skladu s člankom 18. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/1148, kao što je prethodno opisano.

Osim toga, pružatelj digitalnih usluga koji pruža usluge u Uniji, a nema poslovni nastan u EU-u ni u Ujedinjenoj Kraljevini, ali je podlijegao jurisdikciji Ujedinjene Kraljevine prije datuma povlačenja jer je imao imenovanog predstavnika u Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s člankom 18. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/1148 će, nakon isteka prijelaznog razdoblja, podlijegeati obvezi da imenuje predstavnika u državi članici EU-a u kojoj taj pružatelj digitalnih usluga pruža usluge u skladu s člankom 18. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/1148.

Stoga nacionalno nadležno tijelo, kako se taj pojam tumači u skladu s člankom 8. Direktive (EU) 2016/1148, države članice u kojoj dotični pružatelj digitalnih usluga ima svoj glavni poslovni nastan ili je imenovao zastupnika, primat će obavijesti o sigurnosnim incidentima koji se dogode unutar Unije te će provoditi *ex post* nadzorne mjere.

Na internetskim stranicama Komisije o propisima EU-a o kibersigurnosti (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>) možete pronaći opće informacije o Direktivi (EU) 2016/1148. Te će se stranice prema potrebi ažurirati novim informacijama.

Europska komisija

Glavna uprava za komunikacijske mreže, sadržaje i tehnologije